

IZVRŠNI SVET O POSLOVANJU

Večje izgube!

Rezultati gospodarjenja v občini v prvih treh mesecih letošnjega leta so povprečni. Številke same sicer dajejo precej ugodno sliko, vendar pa je treba upoštevati, da je precej odvisno tudi od povečanja cen izdelkom. Tako je v prvih treh mesecih celotni prihodek delovnih organizacij 6,117.101 dinarjev ter tako za 39 odstotkov višji, kot v enakem obdobju lani. Dohodek se je v primerjavi s prvimi tremi meseci lani povečal za 24 odstotkov, kar ni zelo veliko, ob tem pa so dobre rezultate

Naš izvršni svet je uvedel v svoje delo nekaj (pozitivnih) sprememb. Med drugimi je tudi ta, da se člani vsake toliko časa sestanejo v eni od delovnih organizacij v občini. Tako so se na eni od sej dobili v Tobačni tovarni, ko so govorili o delu v tej delovni skupnosti, na enem od svojih zadnjih sestankov pa so se dobili v Mercatorju.

dosegle industrijske organizacije združenega dela, ki so dohodek povečale za 42 odstotkov v primerjavi s prvim tromesečjem minulega leta.

Precej ugodni so rezultati blagovne menjave s tujino, saj je 13 odstotno zmanjšanje te menjave odraz zmanjšanja uvoza. Največji izvozniki so v začetku leta bili Hoja, TTL in Tobačna tovarna. Pri tem je izvoz Tobačne tovarne še posebno vreden pohvale, saj je v prvih treh mesecih večji, kot v vsem lanskem letu.

IZ DELA DRUŽBENEGA PRAVOBRANILCA SAMOUPRAVLJANJA

Največ pobud dajo delavci

Manjše ali večje nepravilnosti v delovnih organizacijah naše občine so minulo leto kar precej zapobile družbenega pravobranilca samoupravljanja, saj se je na njegovi mizi lani nabralo kar dvakrat več zadev kot leto poprej. Tako je lani iz naše občine obravnaval 153 primerov, leta 1979 pa le 78.

Zanimivo je, da so bili pebunkdi za posredovanje in pomoč družbenega pravobranilca samoupravljanja predvsem delavci sami, posamezniki ali skupine delavcev. Opozorili so namreč kar na 94 od vseh 153 primerov. Druga najvišja številka med podatki je, da se je v naši občini največkrat ukvarjal z nepravilnostmi v zvezi z delovnimi razmerji – štirinajstdesetkrat.

Če se ustavimo ob teh dveh podatkih, ne moremo mimo dejstva, da samoupravni organi v organizacijah združenega dela in ne nazadnje tudi občinski upravni organi niso bili mnenja, da je treba kaj popraviti, uskladiti ali urediti.

Kar preprosto se dogaja, da bi moral družbeni pravobranilec samoupravljanja biti tisti, ki bi pripravljali in usklajeval samoupravne akte v delovnih organizacijah, pomagal pri načrtovanju in še kaj. Na kratko, moral bi postoriti tisto, kar naj bi sicer bila naloga in dolžnost ljudi v delovnih organizacijah.

Predvsem ni pravilno to, da se mora družbeni pravobranilec samoupravljanja ukvarjati s stvarmi, ki bi morale biti, same po sebi razumljive, sestavni deli dela in obstoja delovnih sredin. Tako kot je to na primer sprejem planskih aktov. Res je, da

Glede na zmanjšanje uvoza (Ilirija – Vedrog je uvozila za 53,6 odstotka manj, kot lani v prvih treh mesecih, Tobačna tovarna pa kar za 80,7 odstotka manj) so precej ugodni tudi rezultati pokritja uvoza z izvozom. Le-to je namreč 148 odstotno glede na 94 odstotno v prvem četrtletju lani.

Podatki o izgubah v občini niso zaskrbiljujoči, ker so predvsem odraz izpada dohodka zaradi izredno hude in dolge zime. Kljub temu pa so v primerjavi z lanskim letom izgube veliko večje. V osmih delovnih organizacijah so »pridelali« letos 38,073.405 dinarjev, lani v enakem obdobju pa tri delovne organizacije 3,327.536 dinarjev.

Rezultati po mnenju članov komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo torej niso zaskrbiljujoči, kljub temu pa bo treba malo pobliže pogledati izgube v delovni organizaciji SCT toz Opekarne, saj znaša izguba 6,213.824 dinarjev, poleg tega pa so v tej DO imeli izgube že nekaj let nazaj.

Člani našega izvršnega sveta so tudi mnenja, da je treba ugotoviti, če se kakorkoli dajo zmanjšati stroški za energijo. Tudi v opekarnah imajo namreč zaradi visokih cen energije veliko težav, saj je leta bistveni del njihovega proizvodnega procesa, cene pa rastejo precej hitreje, kot se lahko draže Opekarniki izdelki.

Povemo naj še, da se je količinski obseg proizvodnje v prvih treh mesecih letos povečal kar za 6,3 odstotka. Še posebno je ta rezultat ugoden, če upoštevamo, da se je količinska proizvodnja v ostalih ljubljanskih občinah zmanjšala za 0,4 odstotka.

MOJCA KAUCIČ

Gradnja objektov iz Samoprispevka II. in priprave na Samoprispevek III.

Iz teka se zadnje leto Samoprispevka II. in lahko ugotovimo, da bomo tudi to petletno obdobje Samoprispevka II zaključili uspešno kljub velikim težavam, ki smo jih morali premostiti zaradi neurejenosti zemljišč in je bilo treba skoraj povsod, kjer smo pričeli graditi objekte zemljišče še komunalno opremiti (elektrika, voda, kanalizacija, utrjevanje zemljišč). Dedščina preteklosti je bila taka, da je prostrano področje občine Vič (500 km²) precej zaostajalo za drugimi področji in Ljubljani.

Za to obdobje je bilo programiranih 13 objektov in sicer 5 osnovnih šol oz. prizidkov, 6 vzgojnovarstvenih objektov, 1 dom upokoencev in 1 zdravstveni dom oz. prizidek.

Doslej so bili zgrajeni in dani v uporabo: VVO Vnanje gorice, ZD Vič in Telovadnica Ig. Pred dograditvijo pa so naslednji objekti: VVO Milan Česnik za 160 otrok, VVO Kozarje za 100 otrok, OŠ Velike Lašče – telovadnica Dom upokoencev Kolesija za 200 občanov in v septembru 1981 še OŠ Preserje – 12 učilnic.

Do konca leta 1981 pa bodo dograjeni: VVO Rožna dolina za 120 otrok VVO Krim-Rudnik za 160 otrok OŠ Krim-Rudnik s 16 učilnicami OŠ Škofljica, ki je v gradnji, bo dograjena za šolsko leto 1982/83.

V teku so priprave za začetek gradnje VVO Trnovo za 140 otrok. Zemljišče je že pridobljeno in bo možen začetek gradnje koncem jeseni 1981 z dograditvijo v letu 1982.

Kljub toliko zgrajenim objektom pa ima-

mo v naši občini še vedno pomanjkanje mest za predšolske otroke, čeprav bo po izgradnji vseh vzgojnovarstvenih organizacij zajetih 3400 otrok ali 43 odstotkov od skupnega števila 7800 predšolskih otrok.

Šele z izgradnjo novih kapacitet za okoli 850 otrok bomo zajeli v VVO 50 odstotkov predšolskih otrok in tako ublažili velik pritisk na sedanje VVO.

Ker nas na tem področju čakajo še velike naloge v tem, da bomo zagotovili boljši standard občanom in otrokom glede šolstva, otroškega varstva in zdravstva, se bomo morali odločiti za nadaljnje izgradnje objektov družbenega standarda.

V ta namen potekajo priprave na III. Samoprispevek, ki bi potekal od 1982-1986 in tako bi s sredstvi, zbranimi v tem času, predvideno zgradili na področju naše občine 6 vrtcev za 850-900 otrok,

1 šolo s 24 učilnicami v Kolesiji-Murglah, prizidek k šoli Bičevje in Trnovo, 2 zdravstveni postaji na Škofljici in v Laščah in 1 lekarno na Rudniku.

Ta program izgradnje iz tretjega samoprispevka je za sedaj zgolj informativen. O njem in o celovitem programu za vseh pet ljubljanskih občin pa je že stekla javna razprava.

Z izgradnjo navedenih objektov bomo dokaj dobro razrešili prostorsko stisko za navedeno drugo dejavnost, to je za otroško varstvo, osnovno šolo in zdravstvo.

Pričakujemo, da bodo naši občani še enkrat izkazali solidarnost in se odločili še za III. Samoprispevek.

OBČINSKI KOMITEJ ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI

organizacijami združenega dela ter delovno skupnostjo skupnih služb. Ker je financiranje DSSS še vedno v bistvu proračunsko, prihaja do trenj zlasti tam, kjer le-te ne opravljajo svojih nalog, to pa se seveda odraža na poslovnih rezultatih temeljnih organizacij združenega dela.

Še vedno je pogosto nezakonito odločanje z osebnimi izjavljanjem. Še vedno je namreč prisotna miselnost, da so zakonske določbe o postopku odločanja zgolj formalnost, ki jo je mogoče zaradi časovne stiske obiti. Posebno pereč problem so vsebinsko slabo pripravljene oziroma pomanjkljivo izvedene predhodne obravnave, zaradi česar se pogosto dogaja, da delovni ljudje pravzaprav sploh ne vedo za kaj glasujejo, zato so negativni izidi glasovanja predvsem odraz splošnega nezadovoljstva v delovni organizaciji in ne na primer odklanjanja predlaganih odločitev.

Za trenutek bi se pomudili še ob delu samoupravne delavske kontrole v delovnih organizacijah. To je namreč prav posebno vprašanje, saj marsikje dela tega organa ni čutili, kar pa je seveda vse prej, kot pravilno. Morda nepravilno izbrani člani tega organa in seveda trdno zasidrano mišljenje med delovnimi ljudmi, da je samoupravna delavska kontrola tista, ki je v prvi vrsti zadolžena za nadzor nad delom, delovno disciplino, z eno besedo, da je nekakšen »polica«, zavira delo tega organa.

Ob tem pa so se organi samoupravne delavske kontrole minulo leto pogostejše kot v letih poprej obračali na družbenega pravobranilca samoupravljanja in ga seznanjali z nepravilnostmi v organizacijah združenega dela. Pomoč so iskali predvsem takrat, kadar jim v delovnih organizacijah niso omogočili vpogleda v dokumentacijo ter dostop do resničnih in popolnih informacij. Da se dogajajo tudi take stvari v naših delovnih sredinah, pa prav gotovo ni vzpodbudno in nad tem se je res vedno zamisliti.

MOJCA KAUCIČ

IZVOZNA PRIZADEVANJA NAŠIH KOLEKTIVOV

Tokrat vam predstavljamo DO »Plutal«

Le malo občanov ve, kje je Cesta v Gorice. Ob tej cesti, nedaleč od Dolgega mostu, so prostori te delovne organizacije, katere pomen presega občinsko pa tudi republiško mejo.

Ime »PLUTAL« kaj malo izraža sedanji proizvodni program tega kolektiva, ki proizvaja kovinske zaporce za steklenice. Zaporke imamo dve vrsti:

– kronske zaporce, to so posebno oblikovane kovinske ploščice, s katerimi so začetne npr. steklenice piva ali mineralne vode. Tako zaprte steklenice odpiramo z odpiralom.

– navojne zaporce, ki so slične gornjim, le da so večje in da imajo navoj. Ko odpiramo s temi

zaporkami zaprte steklenice, koramo zaporce odviti.

In če v čem je pomen teh drobnih predmetov v našem gospodarstvu? Upoštevati moramo, da vso sedanjo stekleno embalažo v glavnem in masovno zapirajo le s kovinskimi zaporkami. Kar naštejmo glavne uporabnike teh zapork: to so vse polnilnice brezalkoholnih in alkoholnih pijač, jedilnega olja, najdemo jih tudi v kemiji in farmacevtski industriji. »PLUTAL« proizvaja 30–40 odstotkov v Jugoslaviji proizvedenih zapork in jih dobavlja približno 200 polnilnicam steklenic v državi. Polnjenje steklenic v polnilnicah je strojno in poteka po tekočem traku, le

Vse gornje je možno urediti s ustreznimi samoupravnimi sporazumi s polnilnicami na eni strani, zlasti na področju gostinstva in turizma, ki naj bi participirale devizna sredstva za nakup opreme in na drugi strani z jugoslovanskimi dobavitelji reprovromateriala, ki naj tudi ob kasnejši povečani proizvodnji v »PLUTAL«-u zagotovijo dovolj ustrezne pločevine in plastike za ta potreben artikel, ki ga kolektiv izdeluje.

Dejstvo pa je in ostane, da je »PLUTAL« dosedaj vedno dosegal in preseljal dane naloge, kar je garancija tudi za bodoče delo in razvoj te delovne organizacije.

Dipl. ing. Marjan Žigon

ASTRONOMSKE CENE

Urejanja stavbnih zemljišč

Ohranjanje plodne kmetijske zemlje občane veliko stane, saj je treba nekatere stanovanjske soseske postaviti tam, kjer že stojijo starejše stanovanjske hiše. Draga blokovna gradnja bo tako tudi v novi stanovanjski soseski VS-3 ob Tržaški cesti, saj so na Zavodu za urejanje stavbnih zemljišč Vič že izračunali orientacijsko izhodiščno ceno urejanja stavbnega zemljišča – za kvadratni meter stanovanjske površine 11.113 dinarjev.

Ta cena velja v primeru, če bi vse bloke v soseski gradili obenem. Vedeti je namreč treba, da je eden od blokov načrtovan na gosto naseljenem območju, drugi pa na bolj redko naseljenem. Orientacijska izhodiščna cena komunalne urejanja je za stanovanja, ki bodo v blokih, načrtovanih na redkeje poseljenem zemljišču, precej nižja – okrog 7.300 dinarjev.

Če malo pobliže pogledamo, zakaj so na Zavodu za urejanje stavbnih zemljišč Vič prišli do tako visoke številke – 11.113 dinarjev – bo ta številka bolj razumljiva. Na zemljišču, kjer so bloki načrtovani, je 8.746 kvadratnih metrov obstoječih stanovanjskih površin, od tega je kar 70 odstotkov vseh obstoječih stanovanj enosobnih. Za vse te občane je treba prikriti nova stanovanja, kar pa je v tem času še posebno težko, saj stanovanjska zidava v Ljubljani zelo zaostaja za načrtovano in stanovanj ni.

V štirih načrtovanih objektih nove soseske je skupno 25.713 kvadratnih metrov stanovanjskih površin oziroma okrog 550 stanovanjskih enot. Poleg tega načrtujejo tudi 4.039 kvadratnih metrov poslovnih površin, v prvi vrsti namenjenih za storitvene dejavnosti. O prodaji in oddaji teh lokalah bi se morali začeti dogovarjati že sedaj, da se potem, ko bo soseska dograjena ne bo zgodo, kot se dogaja v novi trnovski soseski. Ostajajo namreč prazni, ker delovne organizacije in zasebniki nimajo dovolj denarja za nakup.

Člani našega izvršnega sveta so se ustavili tudi ob načrtih za parkirne prostore in parkirno hišo, še bolj pa jih je »zbodlo v nos« to, da v načrtih ni bilo nikjer omenjeno vprašanje šol in vrtcev. Sklenili so, da je treba to vprašanje posebej obdelati in poskrbeti za celovitost soseske, skupaj z vso infrastrukturo.

Zavzeli so se za to, da bi dogovarjanje o zidavi soseske ne potekalo po več »kanalih«, ampak da bi vse sodelujoče združili tako, da bi za povezovanje nekdo skrbel. Za to povezovanje so zadolžili občinsko stanovanjsko skupnost, ki tokrat torej ne bi skrbela samo za stanovanja, ampak tudi za življenje tistih, ki bodo v teh stanovanjih živeli.

MOJCA KAUCIČ

Sodniki imajo

Ljubljanski sodniki za prekrške so imeli lani več dela, kot leto poprej, saj je prišlo na njihov naslov z območja ljubljanskih občin 2.153 zadev več kot leta 1979. Konkretnih podatkov za našo občino sicer nismo dobili, zanimiva pa je razprava o posameznih področjih, kjer občani naredijo največ napak in nepravilnosti ter tako pride stvar do sodnika za prekrške.

Največ prekrškov je še vedno pri prometni varnosti in med temi so najštevilnejše vožnje pod vplivom alkohola, saj je teh kršitev kar 15 odstotkov in kar za 900 več kot leta 1979. Nad tem podatkom se je treba prav gotovo zamisliti, saj tudi novi zakon o prometni varnosti verjetno marsikoga ne bo odvrnil od tega, da bi zvrnil kozareček ali dva. Zakaj se je število voženj pod vplivom alkohola tako povečalo, se seveda vprašanje, očitno pa je, da se vozniki še vedno premalo zavedajo, v kakšno nevarno pustolovščino se vsakokrat podajajo. Dejstvo je, da vse premalo mislijo na to, da ne spravljajo v nevarnost le sebe, ampak tudi druge udeležence v prometu, saj jim je očitno pogosto vseeno, če bodo »imeli smolo« in jih bo ustavil miličnik.

Zanimivo je, da so glede na število kazni na drugem mestu kršitve predpisov o urbanizmu, kjer gre v prvi vrsti za zidavo objektov brez potrebne dokumentacije. Ob tem je seveda treba povedati, da sodniki za

za prekrške vedno več dela

prekrške precej mileje obtožujejo tiste, ki si s takimi ali drugačnimi posegi izboljšujejo svoje »staro« bivališče, mnogo strožji pa so do črnograditeljev, ki s svojimi gradnjami posegajo v nezazidane površine in otežujejo urejanje okolja in posameznih območij.

Ob tem pa ne moremo mimo tega, da bi bilo črnograditeljev veliko manj, če bi občinski in drugi organi, ki »sodelujejo pri zidavi individualnih stanovanjskih hiš, delali bolj odgovorno in predvsem zelo skrajšali postopke za pridobitev gradbene dokumentacije. Resnici na ljubo je namreč treba priznati, da črnograditelji kaj hitro izračunajo, da se jim veliko bolj splača plačati kazni, kot čakati na dovoljenje za legalno postavitev hiše.

Pot do zmanjšanja takih prekrškov pa prav gotovo ni višanje denarnih kazni, ampak poenostavitev in pospešitev postopkov za pridobitev gradbene dokumentacije. Šele potem, ko bodo vsi tisti, ki sodelujejo pri urejanju okolja in gradnji stanovanj izpolnili svojo dolžnost in naredili vse, da bi preprečili zidavo hiš na črno, lahko ostreje nastopijo tudi proti »neubogljivim občanom«. Do tedaj pa ni črnograditelj edini, na katerega je treba pokazati s prstom in mu pritisniti črno piko, ampak lahko ta prst obrnemo tudi proti vsem ostalim dejavnikom, ki sodelujejo pri stanovanjski gradnji.

Pri prekrških s področja javne varnosti

MOJCA KAUCIČ